

דברי הכנסת

הישיבה התשעים-ושש של הכנסת הראשונה

יום שלישי, כ"ב כסלו תש"י (13 דצמבר 1949)

תל-אביב, בנין הכנסת, שעה 17.02

העברת הכנסת והממשלה לירושלים

רואר 1949 (ט"ו בשבט תש"ט), לא היו עדיין הסיודרים המספיקים לפעולתה הנורמאלית בעיר הבירה, והיה הכרח להעביר זמנית ישיבות הכנסת לתל-אביב. הסיודורים הדרושים בירושלים הולכים ומסתיימים, ואין עוד כל מגיעה לחזרת הכנסת לירושלים, ואנו מציעים לכם להחליט על כך.

אין בכל הסיודורים האלה כמובן מאליו לשנות אף במשהו מהזכויות הקיימות לגבי המקומות הקדורים, שים, שיכובדו ע"י ממשלת ישראל במלואן, ומהסמכתה של ממשלת ישראל לפיקוח יעיל מצד או"מ על מקומות אלה כפי שהוצהר עלידי משלחתנו בעצרת האו"מ.

היו"ר י. שפרינצק :

שמענו את הודעת ראש-הממשלה, הסיעות יכונן לוח להודיע הודעות כרצונן בתחום של 10 דקות.

יוסף ספיר (הציונים הכלליים) :

אדוני היושב-ראש! אני הסתייגתי בוועדה וביקשתי אפשרות להציע לקיים דיון בכנסת.

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון :

אנחנו מציעים שאם ישנן סיעות שיש להן מה להשמיע בקשר עם ההודעה הזאת, תינתן להן הרשות לכך. אבל הדיון בענין מדיניות-החוץ יתקיים בזמן הקרוב, כפי שייקבע או עלידי הכנסת או על-פי הצעת הממשלה, או על-פי שתיהן, ולא לרגל הצהרה זאת.

היו"ר י. שפרינצק :

נעבור לסדר היום.

מנחם בגין (תנועת החרות) :

מי עובר לסדר-היום? האם הצעת הממשלה מספיקה כדי לעבור לסדר-היום?

היו"ר י. שפרינצק :

נצביע איפוא את הצעת חבר-הכנסת יוסף ספיר — לקיים דיון.

יוחנן בדר (תנועת החרות) :

אוי דתיים, דתיים! איזו דת יש לכם? כך אתם דוגמים לירושלים?

זרח ורהפטיג (החיות הדתית המאוחדת) :

מוטב שירושלים תהיה שלנו, גם אם לא נדבר על זאת!

היו"ר י. שפרינצק :

אני מתכבד לפתוח את הישיבה התשעים-ושש של הכנסת הראשונה.

אני מבקש את סליחת חברי-הכנסת, על שנכנס קצת אי-סדר בישיבותינו במושב הזה. כולנו מבינים את הסיבות לכך. אי-הסדר הזה בא לשם הכנסת סדר בכמה עניינים. אמנם חפיקינו לדייק, למען התוכן ולמען הצורה, אבל יש מקרים שהם בחינת יוצא מן הכלל. רשות-הדיבור לראש-הממשלה.

ראש-הממשלה ד. בן-גוריון :

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה. לפני שבוע ימים מסרתי לכנסת בשם הממשלה הודעה בדבר ירושלים. הודעתנו עומדת בתקפה ולא חל ולא ייתכן כל שינוי בעמדתנו.

כידוע לכם ההליטה בינתיים עצרת האו"מ ברוב גדול על שימת ירושלים תחת משטר בינלאומי כגוף נפרד. החלטה זו לא ניתנת לביצוע בשום אופן, ולו רק בגלל התנגדותם הנמרצת והנחרצת של תושבי ירושלים. יש לקוות שעצרת האו"מ תתקן במשך הזמן השגגה שיצאה הפעם מפי הרוב, ולא תנסה כלל לה-טיל משטר של כפייה על עיר הקודש.

אנו מכבדים ונכבד רצון כל המדינות המעוניינות בחופש פולחן וגישה הפשית למקומות הקדושים וה-רוצות להבטיח הזכויות הקיימות ביחס למקומות הקדושים והבנינים הדתיים בירושלים. התחייבותנו לש-מור על זכויות אלה עומדת בתקפה ונמלא אותה בנפש חפצה, אם כי לא נוכל לתת יד להפרדת-אונס של ירושלים, המקפחת ללא הכרח והצדקה זכות היסטורית וטבעית כאחת של העם השוכן בציון.

מאז כינון הממשלה הזמנית העמדנו הדאגה לש-לומה, בטחונה וחיוזקה הכלכלי של ירושלים במרכז דאגותינו. בסערת המלחמה, כשירושלים היתה נתונה במצור, היינו נאלצים לקבוע זמנית מושב הממשלה בקריה, עלייד תל-אביב, אולם למדינת-ישראל היתה ותהיה רק בירה אחת — ירושלים הנצחית. כך היה הדבר מלפני שלושת אלפים שנה, וכך זה יהיה, כפי שאנו מאמינים — עד סוף כל הדורות.

מיד עם גמר הקרבות התחלנו בהעברת משרדי הממשלה לירושלים ובהתקנת התנאים הדרושים לעיר הבירה — דרכי תחבורה תקינים, סידורים כלכליים וטכניים. אנו ממשיכים בביצוע העברת הממשלה ל-ירושלים, ואנו מקווים שתסתיים בהקדם האפשרי.

כשנפתחה הכנסת הראשונה בירושלים ב-14 בפבר-